

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Landdistriktsredøgørelse 2000 af 9/5 2000.

Regeringens redegørelse til Folketinget om landdistrikterne.

(Redøgørelse nr. R 16).

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

1. INDLEDNING

Regeringen har siden 1997 fremlagt en årlig redegørelse for udviklingen i landdistrikterne. Dette er således regeringens fjerde Landdistriktsredøgørelse.

Redøgørelsen følger op på de initiativer, som regeringen på tværs af sektorområderne foretager for at fremme udviklingen i landdistrikterne. Landdistriktsredøgørelsen belyser endvidere udviklingen i og udfordringerne for landdistrikterne, og i forlængelse heraf opstilles der fokusområder for det kommende år.

Regeringens overordnede målsætning for landdistrikterne er, at der i landdistrikterne skabes en bæredygtig udvikling, der ikke baserer sig på passive overførsler.

Der skal derfor udvikles levedygtige landdistrikter med gode beskæftigelsesmuligheder og varierede service-, kultur- og fritidstilbud med henblik på, at landdistrikterne kan være en realistisk bosætningsmulighed for flest mulige borgere.

Der er tale om et fælles ansvar. Folketinget, regeringen samt de enkelte lokalsamfund, kommuner og amtskommuner har således alle et ansvar for at fremme udviklingen i landdistrikterne.

2. UDVIKLINGEN OG UDFORDRINGERNE I LANDDISTRIKTERNE

I det følgende afsnit redegøres for udviklingen og udfordringerne i landdistrikterne. Gennemgangen opdeles i et afsnit omkring befolkningsudviklingen, et afsnit omkring den generelle økonomiske udvikling og erhvervsudviklingen samt et afsnit omkring den kommunale og amtskommunale indsats.

Den nærmere talmæssige belysning af udviklingstendenserne i landdistrikterne fremgår af bilaget til redegørelsen. Heri er også en nærmere afgrænsning af landdistrikter, byområder samt de anvendte kommunegrupper.

2.1 Befolkningsudviklingen

For at skabe levedygtige landdistrikter er det regeringens målsætning, at landdistrikterne undgår affolkning og helst opnår en varieret sammensætning og voksende befolkning, samtidig med at kvaliteterne som gør det tiltrækkende at bosætte sig og færdes på landet bevares.

Det er derfor positivt, at vi kan konstatere, at der i de seneste år har været en befolkningstilvækst i landdistrikterne og landkommunerne.

I 1990'erne er befolkningstilbagegangen standset i landdistrikterne og landkommunerne. Befolkningstallet i landkommunerne var fra 1990 til 1995 næsten konstant, men har været stigende fra 1995. Landkommunerne har i 2000 omkring 798.000 indbyggere, svarende til 15 pct. af den samlede befolkning.

I landdistrikterne er der knap 781.000 indbyggere i 2000, hvilket svarer til 14,7 pct. af den samlede befolkning. Fra 1994 til 2000 er befolkningstallet i landdistrikterne steget med omkring 8.000 indbyggere svarende til en stigning på 1 pct.

Hvis landdistrikterne også fremover skal fremstå som en attraktiv bosætningsmulighed for flest mulige borgere, er det vigtigt, at der bypolitisk tages hånd om at bevare de kvaliteter og herlighedsværdier, der er at finde i de små byer.

Endvidere skal der i landdistrikterne tilstræbes et bredt udbud af forskellige boformer. Dette vil kunne øge befolkningen samt andelen af erhvervsaktive borgere i landdistrikterne, og derved betyde en mere varieret befolknings sammensætning på landet. Kan f.eks. en ældre husejer tilbydes en attraktiv ældrebolig i nærområdet, vil der kunne frigives en bolig, der kan give plads til, at en ny familie kan flytte til landdistriktet.

For at understøtte en sådan udvikling vil regeringen i 2000 lancere et særligt tema under Bypuljen med titlen »Små byer – store muligheder«, jf. nedenstående afsnit 3.1.

By- og boligministerens Bypulje giver endvidere mulighed for at igangsætte lokale samarbejdsprojekter, der kan vise nye veje i byudviklingen. Der er i landkommunerne endvidere mulighed for at benytte sig af bygningsforbed-